

Princesės Balionėlės puota

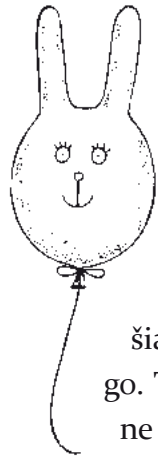
Princesė Balionėlė rengė balionams ir kamuoliams puotą. Jau iš anksto išsiuntė kvietimus visiems savo draugams ir giminaičiams, pažįstamiems ir netgi visai nepažįstamiems.

Paskirtos dienos popietę susirinko svečiai. Atvyko oro balionai, sviediniai, lengvi paplūdimio kamuoliai ir svoriniai kamuoliai, taip pat futbolo, krepšinio ir tinklinio kamuoliai. Dar ten buvo vilnos kamuoliukas, šieno ritinys ir sniego rutulys, taip pat daug užsieninių kamuolių. Pavyzdžiui, stalo teniso kamuoliukas buvo atskridęs net iš tolimosios Kinijos.

Iš pradžių kamuoliai paprasčiausiai sėdėjo, bet paskui ėmė groti muzika ir prasidėjo šokiai. Kamuoliai šokinėjo, striksėjo, sukiojosi ir visiems buvo labai smagu.

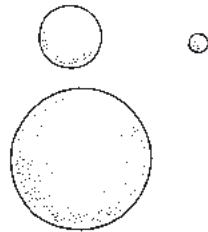
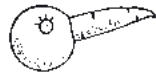
Princesė Balionėlė beveik visą vakarą šoko su futbolo kamuoliu, nes šis jai labai patiko, bet iš mandagumo keletą šokių sušoko ir su kitais.

Deja, puota neapsiėjo be šiokių tokių nemalonumų. Pavyzdžiui, ledų rutuliukas buvo suvalgytas, o sniego rutulys ištirpo; streso kamuoliukui prasidėjo nervinis priepuolis, nes visi be perstojo norėjo jį pamaigyti. Be to, šieno ritinys baisiai susipyko su oro balionėliu kiškio ausimis ir taip bakstelėjo jam į šoną šiaudu, kad vargšelis garsiai pokštelėjo ir sprogo. Tik visi kiti svečiai nė nesuprato, kad kažkas ne taip. Jie manė, kad tas pokštelėjimas buvo skirtas princesės garbei, ir sušuko „Valio!“

Rytą visi kamuoliai buvo išsikvėpę ir pavargę ir vos parriedėjo namo.

Kitą dieną laikraščiai rašė tik apie balionų ir kamuolių puotą. Tie kamuoliai, kurie nebuvo pakviesti į princesės puotą, susidomėję skaitė, kas ten nutiko, ir stebėjosi

nuotraukomis. Internete netgi buvo galima balsuoti už gražiausią puotos kamuolį. Balionams ir kamuoliams buvo be galo svarbi kiekviena smulkmena, susijusi su princesės Balionėlės pokyliu.

Tiktai išmintingas ir pasaulio matęs gaublys manė, jog tai didžiausia nesąmonė, ir niekaip nesuprato to kamuolių jaudulio. Jis buvo piktas, kad spauda rašo apie puotą, kai pasaulyje tiek daug rūpesčių ir kančių.

– Dykūnų gauja! – niekinamai tarstelėjo gaublys.

Bet jis ir negalėjo iki galo suprasti kamuolių. Juk gaublys nėra tikras kamuolys, na ir kas, kad toks dailiai apvalus.

